

Fagkreds, at man indtil videre maa indskrænke sig til kortere Antydninger om Undervisningens Indhold og Omfang for de enkelte Fags Vedkommende.

Dansk bør være et for alle Ungdomsskolens Elever fælles *Hovedfag*, og man bør søge at drage det noget mere frem end hidtil. Den Plan for Undervisningen deri, som findes i Skolebestyrernes sidste Forslag om den 3die Retning, synes i det hele at være god, om end enkelte Ændringer vistnok maa foretages. I *Historie* maa det hele Pensum gennemgaaes væsentlig i samme Omfang som nu til Studentereksamen; men ved Afgangsprøven kan man godt nøjes med at opgive en Del deraf, dog noget mere end efter Skolebestyrernes Forslag. Til Historieundervisningen bør der knyttes en Undervisning om *Danmarks Statsforfatning og Statsforvaltning* og derhos visse andre Dele af *Samfundslæren*, som egne sig for Skolen. Undervisningen i *Geografi* og *Naturhistorie* skal være af en helt anden Art end den tilsvarende i Mellem-skolen; særlig bør der formentlig lægges Vægt paa *Geologi* og *Fysiologi*. Om *Religionsundervisningen* er det vanskeligst at give Forskrifter, da Maaden, hvorpaa denne Undervisning kan drives, i høj Grad vil komme til at afhænge af, hvilke Lærerkrafter man kan faa, og man ikke vil lægge noget for bindende Baand paa Undervisningen i dette Fag, som ikke skal være et Eksamenfag; saa meget kan dog siges, at Kirkehistorie maa faa en væsentlig Plads her. I den klassisk-sproglige Linie kunde man maaske anvende den Faget tiltænkte Time i øverste Klasse til Læsning af en af det Nye Testamentes historiske Bøger i Grundsproget; og denne Undervisning burde da meddeles af Læreren i Græsk, for at Eleverne, som siden ville studere Teologi, gennem den *filologiske* Læsning af et saadant Skrift kunne forberedes til den *teologiske* Læsning ved Universitetet.

Fransk bør være Fællesfag for alle 3 Linier i første Klasse og til Dels ogsaa i de to følgende, dog at den nysproglige og den matematiske Linie i Forening her kunne faa et lille Tilskud ud over det, der gives den klassisk-sproglige. Det Antal Timer, der kan indrømmes Faget, vil ikke kunne blive ganske det samme som nu, men dog kun ubetydeligt mindre; og saaledes vil man da, navnlig paa de to Linier, kunne naa næsten lige saa vidt i Faget som nu, særlig i Betragtning af, at der ikke ved Afgangsprøven skal skrives fransk Stil. I den nysproglige Retning maa et af

Sprogene *Engelsk* eller *Tysk* gøres til Hovedfag efter Skolens Valg og udrustes med et klækkeligt Antal Timer (een hver Dag). Planen for Undervisningen i Hovedsproget, som den er givet i Skolebestyrernes Forslag, kan man ikke anse for ganske heldig, men maa henvise til, hvad særlig Undervisningsinspektionens Medlemmer have sagt om denne Sag i deres Betænkning over det nævnte Forslag. Det samme gælder ogsaa med Hensyn til det af disse to Sprog, der efter Skolens Valg bliver Bifag. Paa den klassisk-sproglige og den matematiske-naturvidenskabelige Linie kan der af Hensyn til den Plads, der maa indrømmes disse Liniers særlige Hovedfag, ikke gives Undervisning i mere end det ene af disse Sprog; i det andet maa Eleverne nøjes med det Grundlag for videre Læsning paa egen Haand, som de have faaet i Mellemskolen. Hvilket af Sprogene Skolen skal vælge, maa afhænge af, hvilket af dem der vælges til Bifag for den ny sproglige Linie; thi det samme bør vælges for de to andre Linier, for at Undervisningen heri kan blive fælles for alle Elever.

Undervisningen i *Oldtidskundskab*, angaaende hvilken der særlig henvises til Prof. Gertz's Udtalelser i den ovenfor nævnte Betænkning fra Undervisningsinspektionen, bør være fælles for den nysproglige og den matematiske Linie, og man bør i disse Fællestimer, saa vidt det kan ske, lade Eleverne af disse to Linier læse de samme Oldtidsværker i Oversættelse, som Eleverne af den klassisk-sproglige Linie læse i Grundsprogene. I den øverste Klasse bør Undervisningen i dette Fag i mindst en enkelt Ugetime omfatte alle Elever, ogsaa dem af den klassisk-sproglige Linie, og her bør der da af Oldtidsværker særlig læses saadanne, som denne sidstnævnte Linies Elever ikke komme til at læse i Grundsprogene, og desuden gives nogen Undervisning i saadanne Ting som Kunsthistorie og hvad der ellers kan tjene til at oplyse om Oldtidens Kultur.

Paa den klassisk-sproglige Linie skal Undervisningen i *Græsk* og *Latin* være det særligt betegnende for Liniens Karakter; og i Betragtning af den græske Litteraturs meget overvejende Værd som Dannelsesmiddel mener man, at *Græsk* bør være *Hovedfaget* og udrustes med saa mange Timer, at der kan læses *noget* mere end paa den nuværende sproglig-historiske Linie, selv om det ikke vil kunne blive meget af Hensyn til de Krav, som andre ogsaa for denne Linies Elever ganske uundværlige